

2024/920

22.3.2024

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2024/920

ze dne 13. prosince 2023,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402, pokud jde o regulační technické normy týkající se specifikace rozhodných událostí souvisejících s výkonností a kritérií pro kalibraci těchto rozhodných událostí

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26c odst. 5 šestý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro účely uplatňování rozhodných událostí zakotvených v minulosti uvedených v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. a) nařízení (EU) 2017/2402 je nezbytné upřesnit výchozí bod, od kterého se má měřit buď navýšení celkového objemu expozic v selhání, nebo navýšení kumulativních ztrát. Obecně platí, že za výchozí bod měření by se mělo považovat datum uzavření transakce. Mohou však nastat případy, kdy toto datum uzavření transakce není možné jako výchozí bod měření použít, včetně případů, kdy transakce zahrnuje lhůtu na doplnění nebo předem vymezené období, v němž je sekuritizované portfolio vytvářeno, po datu uzavření transakce. Je proto nezbytné stanovit pro tyto případy zvláštní pravidla.
- (2) Uvolňující bod (D) tranše určuje okamžik, kdy je jistina této tranše zcela narušena v důsledku ztrát v podkladovém seskupení. Jakmile tedy zajištěná tranše začíná nést ztráty, uvolňující bod se odpovídajícím způsobem sníží. Aby se zabránilo tomu, že tranše poskytující úvěrové posílení již budou splaceny a zároveň na konci transakce dojde k významným ztrátám, měla by být dodatečná rozhodná událost zakotvená v minulosti uvedená v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. b) nařízení (EU) 2017/2402 spojena se snížením uvolňujícího bodu zajištěné tranše s nejvyšší předností, aby bylo zaručeno úvěrové posílení poskytnuté zajištěnou tranší s nejvyšší předností ve vztahu k dalším tranším s vyšší předností, které si po celou dobu trvání transakce ponechal původce. Ze stejného důvodu by rozhodná událost zaměřená na budoucnost uvedená v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. c) nařízení (EU) 2017/2402 měla nastat, pokud je očekávaná výkonnost seskupení podkladových expozic snížena o postupné zvýšení rizika koncentrace v sekuritizaci v průběhu času, nebo v případě transakcí, u nichž je riziko koncentrace méně výrazné, o zhoršení průměrné úvěrové kvality daného seskupení podkladových expozic v průběhu času.
- (3) Vysoce koncentrované seskupení podkladových expozic zvyšuje riziko velkých ztrát v sekuritizaci. Vzhledem k tomu, že riziko koncentrace je rozšířenější v seskupeních podkladových expozic, která mají nízkou granularitu, je nezbytné stanovit prahovou hodnotu pro minimální granularitu seskupení podkladových expozic měřenou efektivním počtem expozic v daném seskupení. Je-li riziko koncentrace méně převládající, měla by být rozhodná událost zaměřená na budoucnost podmíněna průměrnou úvěrovou kvalitou podkladového portfolia. Pro stanovení této rozhodné události by měla být úvěrová kvalita podkladového portfolia měřena od vzniku sekuritizace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35.

- (4) Jelikož vzhledem k rozmanitosti druhů podkladových portfolií a struktur rozvahových sekuritizací není možné stanovit univerzální kalibraci, která by byla použitelná na všechny transakce, je nezbytné vymezit kritéria pro stanovení úrovně rozhodných událostí souvisejících s výkonností uvedených v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci nařízení (EU) 2017/2402. Aby se zajistilo, že neexistuje žádné významné riziko, že tranše poskytující úvěrové posílení budou splaceny v takovém rozsahu, že by neexistovala dostatečná ochrana pro absorpci významných ztrát vzniklých na konci transakce, měla by být tato kritéria vymezena obezřetně. Za tímto účelem by strany sekuritizace měly testovat účinnost rozhodných událostí zakotvených v minulosti ve scénáři rozložení ztrát s koncentrací ztrát ke konci splatnosti, který přihlíží ke ztrátám, jež se ke dni uzavření transakce očekávají, že nastanou během celé doby její splatnosti.
- (5) Aby nedošlo k narušení stávajících smluv uzavřených před specifikací povinných rozhodných událostí souvisejících s výkonností a kritérií pro jejich kalibraci, je nezbytné stanovit přechodný režim pro nesplacené STS rozvahové sekuritizace.
- (6) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví.
- (7) Evropský orgán pro bankovníctví vedl o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace, provedl analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů a požádal o radu skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „zajištěnou tranší s nejvyšší předností“ v sekuritizaci se rozumí nejméně podřízená tranše z hlediska rozložení ztrát, na kterou se vztahuje způsobilé zajištění úvěrového rizika podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika;
- 2) „košem úvěrového rizika“ se rozumí segment podkladového portfolia, do něhož jsou expozice z tohoto portfolia zařazeny v souladu s čl. 4 odst. 5 a který zahrnuje stupeň úvěrového rizika měřený na základě kritérií souvisejících s úvěrovým rizikem, přičemž každý vzájemně se vylučující segment s sebou nese úvěrové riziko, které je větší nebo menší než u jiného segmentu;
- 3) „scénářem rozložení ztrát s koncentrací ztrát ke konci splatnosti“ se rozumí scénář, podle něhož dvě třetiny absolutní výše ztrát, které se k datu uzavření transakce očekávají, že nastanou během celé doby její splatnosti, nastanou v poslední třetí části její očekávané splatnosti.

Článek 2

Specifikace nesplacené částky podkladového portfolia pro rozhodné události zakotvené v minulosti uvedené v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. a) nařízení (EU) 2017/2402

1. S výjimkou případů uvedených v odstavcích 2 a 3 je pro účely uplatnění rozhodných událostí zakotvených v minulosti uvedených v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. a) nařízení (EU) 2017/2402 nesplacenou částkou podkladového portfolia nesplacená částka k datu uzavření transakce.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Pokud sekuritizace zahrnuje lhůtu na doplnění, odpovídá nesplacená částka podkladového portfolia nižší z těchto částek:

- a) nesplacená částka k datu uzavření transakce;
- b) nesplacená částka na konci lhůty na doplnění.

3. Pokud sekuritizace zahrnuje předem vymezené období, během něhož je portfolio sekuritizovaných expozic vytvářeno a které začíná datem uzavření transakce, a pokud je smlouva o zajištění úvěrového rizika použitelná od data uzavření transakce, je nesplacená částka podkladového portfolia vyjádřena takto:

- a) během předem vymezeného období pro vytvoření portfolia se nesplacená částka rovná maximální výši sekuritizovaných expozic povolené ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika na konci tohoto předem vymezeného období;
- b) po skončení předem vymezeného období pro vytvoření portfolia se nesplacená částka rovná nesplacené částce na konci tohoto předem vymezeného období.

4. Pro účely odstavců 1 až 3 počítají strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika navýšení celkového objemu expozic v selhání nebo navýšení kumulativních ztrát od data uzavření transakce.

Článek 3

Specifikace uplatňování dodatečné rozhodné události zakotvené v minulosti uvedené v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. b) nařízení (EU) 2017/2402

1. Strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika stanoví prahovou hodnotu pro procentní snížení uvolňujícího bodu zajištěné tranše s nejvyšší předností vypočteného v souladu s čl. 256 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾ z jeho výše k datu uzavření transakce, nebo pokud sekuritizace zahrnuje předem vymezené období, během něhož je vytvářeno portfolio sekuritizovaných expozic, na konci tohoto předem vymezeného období pro vytvoření portfolia.

2. Dodatečná rozhodná událost zakotvená v minulosti uvedená v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. b) nařízení (EU) 2017/2402 nastane kdykoli po datu uzavření transakce, pokud snížení uvolňujícího bodu překročí prahovou hodnotu stanovenou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Článek 4

Specifikace uplatnění rozhodné události zaměřené na budoucnost uvedené v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci písm. c) nařízení (EU) 2017/2402

1. Rozhodná událost zaměřená na budoucnost se určí v souladu s odstavcem 2 nebo 4 tohoto článku v závislosti na efektivním počtu expozic v seskupení („N“) vypočteném v souladu s čl. 259 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 k datu uzavření transakce.

2. Je-li N nižší než 100, stanoví strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika prahovou hodnotu pro počet největších sekuritizovaných expozic vůči jednotlivým dlužníkům vypočtený v souladu s odstavcem 3.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

Rozhodná událost zaměřená na budoucnost nastane, pokud počet největších sekuritizovaných expozic vůči jednotlivým dlužníkům vypočtený v souladu s odstavcem 3 kdykoli klesne pod prahovou hodnotu stanovenou v souladu s prvním pododstavcem.

3. K určení počtu největších sekuritizovaných expozic vůči jednotlivým dlužníkům, jak je uvedeno v odstavci 2, učiní strany sekuritizace následující kroky v tomto pořadí:

- a) zkonsolidují vícenásobné expozice vůči stejnému dlužníkovi a zacházejí s nimi jako s jednou expozicí;
- b) roztrídí konsolidované expozice vůči jednotlivým dlužníkům podle jejich nesplacené částky v sestupném pořadí;
- c) postupně sečítají nesplacené částky konsolidovaných expozic vůči jednotlivým dlužníkům, počínaje největší expozicí, v sestupném pořadí;
- d) sečítání uvedené v písmenu c) se zastaví před tím, než by se připočtením další expozice dospělo k celkové částce vyšší, než je součet nesplacených částek zajištěné tranše s nejvyšší předností a tranší, které jí jsou podřízeny.

4. Je-li N rovno 100 nebo vyšší, strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika stanoví prahovou hodnotu pro nárůst mezi poměrem nesplacené částky košů vyššího úvěrového rizika stanovené podle odstavce 8, vydělené celkovou nesplacenou částkou všech sekuritizovaných expozic („poměr košů vyššího úvěrového rizika“) a odpovídajícím poměrem k datu uzavření transakce.

Rozhodná událost zaměřená na budoucnost nastane, pokud je v kterémkoli okamžiku překročena prahová hodnota stanovená v souladu s prvním pododstavcem.

5. Strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika musí v transakční dokumentaci jasně stanovit kritéria pro zařazení expozic do košů úvěrového rizika.

Pro účely prvního pododstavce určí strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika ve smlouvě o zajištění úvěrového rizika rozlišení mezi jednotlivými koši úvěrového rizika na základě:

- a) stupňů uvedených v čl. 170 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, pokud původce používá přístup IRB v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3 uvedeného nařízení k určení kapitálových požadavků k úvěrovému riziku pro sekuritizované expozice vůči podnikům, s výjimkou specializovaných úvěrových expozic uvedených v písmenu b), institucím, ústředním vládám a centrálním bankám;
- b) stupňů uvedených v čl. 170 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud původce používá přístup IRB v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3 uvedeného nařízení k určení kapitálových požadavků k úvěrovému riziku pro sekuritizované expozice, s nimiž se zachází jako se specializovanými úvěrovými expozicemi, na něž se vztahují metody stanovené v čl. 153 odst. 5 uvedeného nařízení;
- c) stupňů nebo seskupení uvedených v čl. 170 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, pokud původce používá přístup IRB v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3 uvedeného nařízení ke stanovení kapitálových požadavků k úvěrovému riziku pro sekuritizované expozice, s nimiž se zachází jako s retailovými expozicemi;
- d) a ve všech ostatních případech v souladu s použitelným účetním rámcem používaným původcem v jeho účetní závěrce.

6. Strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika přeřadí z košů úvěrového rizika určených v souladu s odstavcem 5 do košů vyššího úvěrového rizika následující expozice:

- a) všechny expozice v selhání uvedené v čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) všechny expozice vůči úvěrově znehodnocenému dlužníkovi;
- c) všechny ostatní expozice s vyšším úvěrovým rizikem podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika, jiné než uvedené v písmenech a) a b).

Strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika vyloučí z přeřazení uvedeného v prvním pododstavci všechny expozice, které byly předmětem úvěrové události podle smlouvy o zajištění úvěrového rizika a u nichž byla provedena průběžná nebo poslední platba ze zajištění úvěrového rizika, která snížila celkovou částku zajištěné tranše a ostatních tranší, které jsou jí podřízeny.

7. Pokud sekuritizované expozice zahrnují více než jednu ze skupin expozic uvedených v odst. 5 písm. a) až d), strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika zařadí expozice do košů vyššího úvěrového rizika pro každou z těchto skupin určených v souladu s odstavcem 5.

8. Pro účely odstavce 4 je nesplacená částka košů vyššího úvěrového rizika součtem nesplacených částek všech sekuritizovaných expozic zařazených do košů v souladu s odstavci 6 a 7.

Článek 5

Kritéria pro stanovení úrovně rozhodných událostí uvedených v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci nařízení (EU) 2017/2402

Strany smlouvy o zajištění úvěrového rizika stanoví prahové hodnoty pro rozhodné události související s výkonností uvedené v čl. 26c odst. 5 třetím pododstavci nařízení (EU) 2017/2402 na úrovni, která zajistí splnění všech těchto kritérií:

- a) rozhodné události jsou aktivovány před tím, než jsou tranše poskytující zajištění úvěrového rizika splaceny do té míry, že nemohou absorbovat významné ztráty, které nastanou v poslední části doby splatnosti transakce;
- b) pokud jde o rozhodné události zakotvené v minulosti, jejich účinnost byla testována ve scénáři rozložení ztrát s koncentrací ztrát ke konci splatnosti;
- c) pokud původce používá k určení kapitálových požadavků pro svou expozici vůči sekuritizaci část třetí hlavy II kapitoly 5 nařízení (EU) č. 575/2013, jsou jak výpočet očekávaných ztrát za dobu trvání, tak předpoklady, které mají být přijaty v rámci scénáře rozložení ztrát s koncentrací ztrát ke konci splatnosti, v souladu s výpočtem a předpoklady použitými pro posouzení převodu významného rizika a souměřitelného převodu rizika podle článku 245 uvedeného nařízení.

Článek 6

Nesplacené STS rozvahové sekuritizace s nonsekvenční prioritou plateb

U STS rozvahových sekuritizací, které se vyznačují nonsekvenční prioritou plateb a rozhodnými událostmi souvisejícími s výkonností v souladu s čl. 26c odst. 5 třetím pododstavcem nařízení (EU) 2017/2402 a které byly oznámeny Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy v souladu s čl. 27 odst. 1 uvedeného nařízení před 11. dubna 2024, mohou původci a sekuritizační jednotky, aniž by byly splněny požadavky stanovené v člancích 1 až 5 tohoto nařízení, nadále používat označení „STS“ nebo „jednoduché, transparentní a standardizované“ nebo označení, které na tyto výrazy přímo či nepřímo odkazuje, pokud jsou tyto sekuritizace v souladu s článkem 18 uvedeného nařízení.

*Článek 7***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. prosince 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN
